

הוכן עי"י כולל עיון הדף

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

קידושין דף נט.

עני המהפך בחררה ובא אחר ונטלה הימנו, מתי נקרא רשע? [תוד"ה עני].

בקניה ושכירות	בחררה של הפקר	לרש"י
נקרא רשע	נקרא רשע	לרבינו תם ¹
נקרא רשע	מותר לקחתה	

האומר לאשה התקדשי לי לאחר שלשים יום, ובא אחר וקידשה בתוך שלשים, מקודשת לשני, מה הדין כשלא בא אחר לקדשה בתוך ל' - האם גמרו קידושי ראשון, ומה הדין בחזרה בה?

ומה הטעם	מה הדין	לא חזרה בה (רב ושמואל)	כשחזרה בה
דאינס דומים למלוה ולפקדון ²	מקודשת אפי' שנאכלו המעות	לר' יוחנן	לריש לקיש
אתי דיבור ומבטל דיבור	חוזרת		
כאן חשיב שהיה מעשה ³	אינה חוזרת		

קידושין דף נט:

נתנה רשות לשלוחה לקדשה, והלכה היא וקדשה את עצמה, או שחזרה בה, מה הדין?

חזרה בה ⁴	הלכה היא וקדשה את עצמה	לר' יוחנן	לריש לקיש
חוזרת: אתי דיבור ומבטל דיבור ⁶	שלה קדמו: קידושיה קידושין		
אינה חוזרת: לא אתי דיבור ומבטל דיבור ⁷	של שלוחה קדמו: אינס קידושין ⁵		

¹ ס"ל לר"ת שדוקא בקניה או שכירות שרוצה העני להרויח והוא לוקח לו נקרא רשע, דלמה יקח לו ויכול למצוא בקניה ושכירות אחר, אולם של הפקר, שאם לא זכה בזאת לא ימצא אחרת לא נקרא רשע.

² דאם היו דומים למלוה לא היו חלים הקידושין דהמקדש במלוה אינה מקודשת, והטעם שאינו דומה למלוה - כי מלוה להוצאה ניתנה, כלומר, מתחילה ניתנו לא לשם קידושין אלא לשם שתעשה בהם מה שתחפוץ, ואילו כאן ניתנו לה מתחילה לשם קידושין דוקא. וכן לא דומים לפיקדון, דפיקדון מה שנאכלו המעות הם ברשות המפקיד, ולכן הדין שצריך שלפחות ישאר מהם שוה פרוטה, משא"כ כאן שניתן לשם קידושין וכנ"ל.

³ אף שאמר ר"ל בתחילה דסברתו דלא אתי דיבור ומבטל דיבור, אולם בהמשך אחר שהקשה לו ר' יוחנן מדין תרומה שמצאנו שאם עד שלא תרם השליח בשבילו יכול לבטלו - וחזינן דאתי דיבור ומבטל דיבור, לכן ביאר ר"ל שכוונתו שכן חשיב מעשה, כיון שהיה כאן נתינת מעות של קידושין ליד אשה.

⁴ רב זביד מתני למחלוקת ר' יוחנן ור"ל אי אתי דיבור ומבטל דיבור, לא כסתמא דגמי דלעיל שנחלקו על המקרה של המשנה היכא שקידשה לאחר שלשים יום וחזרה בה באמצע, אלא במקרה של המשנה הבאה גבי נותנת רשות לשלוחה לקדשה.

⁵ כלומר, חלים הקידושין של השליח ולא הקידושין שלה.

⁶ הדיבור שלה עכשיו מבטל את הדיבור הקודם שמינתה אותו לשליח, ובין אם ביטלה אותו בפניו - דהיינו בפני השליח עצמו, ובין אם ביטלה שלא בפניו.

⁷ וכאן יש חידוש יותר ממה שמבואר לעיל, דלעיל תירץ ר"ל את דבריו דכוונתו דיבור של מעשה קידושין, אכן כאן הוא דיבור בעלמא של מינוי שליחות, ובכל אופן ס"ל לר"ל דלא אתי דיבור ומבטל דיבור. [ולכן תירצה הגמי את הקושיא מתרומה באופן אחר, שעשה בעה"ב מעשה לתרום ולכן הדיבור שלו מבטל את הדיבור שמינה אותו שליח, אבל סתם דיבור לא מבטל דיבור]. וכתבו התוס' (בד"ה לא), דמה שאמר ר"ל שאינה יכולה לחזור בה, כשלא אמרה כן לשליח, אבל אם אמרה לשליח בעצמו ודאי חוזרת.

הוכן עיני כולל עיון הדף

2

ת.ד. 43087, הר נוף, ירושלים 91430
טל/פקס 6515004 • daf@dafyomi.co.il

קידושין דף נט:

האומר לאשה התקדשי לי לאחר שלשים יום, ובא אחר וקידשה בתוך שלשים, מה הדין כשהגיעו השלשים יום, כשלא אמר מעכשיו, וכשאמר מעכשיו?

בסיפא: כשאמר מעכשיו	ברישא: שלא אמר מעכשיו	
מקודשת ואינה מקודשת	לרב: מקודשת לשני לעולם לשמואל: מקודשת לשני עד ל ¹	לרב חסדא
לרב, לחכמים ² : מקודשת ואינה מקודשת לעולם ³ לשמואל, לרבי: מקודשת ואינה מקודשת עד ל ⁴	מקודשת לשני לעולם	לרב יוסף כרב יהודה

¹ ואחרי ל' יום פקעי קידושי השני ואז גומרים את קידושי הראשון. והוקשה לרב חסדא על שמועתו, כיצד יפקעו קידושי שני אחרי שחלו, הרי אין שום דבר שיפקיע אותם - דהם חלו קודם שיגיע זמן קידושי ראשון לחול. ומתוך קושיא זו אמר רב יוסף לרב חסדא שאה"נ במקרה הזה של הרישא לכו"ע מקודשת לשני לעולם, ומחלוקת רב ושמואל היא על הסיפא.

² מבואר בגמ' שבמחלוקת רב ושמואל אליבא דר' יהודה נחלקו גם התנאים, דחכמים ס"ל בגיטין באומר "מהיום ולאחר מיתה" - דהוי גט ואינו גט, דהיינו דמספקא ליה אי תנאה הוי או חזרה הוי, ורבי חולק וסובר ד"כזה גט" משום שפשוט לו שהוי תנאה, וכנתקיים התנאי הוי גט מעכשיו.

³ פ"י, לעולם היא במצב של מקודשת ואינה מקודשת, כלומר שהיא מקודשת לשניהם, ואסורה על שניהם, אכן אם אחד מהם יתן לה גט תהא מותרת לשני. כי רב ושמואל מפרשים לקמן דמה שאמרה המשנה "מקודשת ואינה מקודשת" פירושו שהיא ספק מקודשת, דספק האם כשאמר מעכשיו לאחר שלשים הוא תנאי - וכשנגמר התנאי חלו קידושי ראשון, או שזה חזרה ממה שאמר מעכשיו, ואם קדמו קידושי שני מקודשת לשני.

⁴ ומשמגיע ל' פקעי ספק קידושי השני וגמרי קידושי הראשון, כי שמואל סובר שכשאומר מעכשיו ולאחר שלשים יום הוא עושה תנאי בקידושין, וכל שלשים יום הספק היה שמא ימות הראשון או יחזור בו מהקידושין ואז יגמרו קידושי השני, או שלא ימות ולא יחזור בו ואז היא מקודשת לשני, ועתה שהגיעו ל' יום ולא מת ולא חזר בו הרי היא מקודשת לשני בודאי.